

592

c
186.

Pommi-Priidu ja
kuningapoeg.
Pocci

100

Eesti Üliõpilaste Seltsi
raamatukogule

Wanemuise näitelawa poolt

Pommi-Prüüdi ja kuningaspoeg.

Lastetükk 3 waatuses.

Krahw Pössi järel K. A. Hindriigi.

"Wanemuise" näitelawa,
novembri kuul 1909.

2.

Osalised:

Kuningaspoeg.

Kojaminister.

Priidu Pomm.

Reet, tema naene.

Lumbo, neeger kuningaspoja teenistuses.

Kojateenrid.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

52 430

1. waartus.

Tuba Priidu korteris. Öhtu. Tuli laual.
Läng. Reet istub ja koab. Kell tööb 8.

Reet. Noh, kell tööb juba rahensa ja ta ei ole ikka veel tagasi. Tuba lõunast saadik on ta ära. La kuhu? Äriasjus, ütles ta. La, äriasjus, ja! Woib küll peenike äri olla, see kõrts, kus ta jälle on! Päris häda on selle mehuga. See natuke warandust, mis ma abielluse kaasa toin, see on warsti läbi. Küin jääb ta ära! La kuri ei wõi ma ta pääle süügi mitte olla, on ikka wae piä Priidu. Aga närakas on ta ikkagi. Muudugi tuleb ta tänna jälle jootnult roodu, magab hommuni ja siis algab ta uuesti. (Wihmi tööb vastu ärent). On see aga ilm! Wihmarwaju tal ka kaasas ei ole, tuleb siis üle ni määrjalt koju ja heidab nõrgu leotatud silk wassolisse. (Majavella tõmmotawse). Ah, see ta on! Fumalale temu! (Üwab akna). Kas sina oled, Priidu?

4.
Hääl. Palun, laske meid sisse.

Reet. Kes need herrad siin on?

Hääl. Tehke ainult lahti, wiikma sojab hümm-
sasti! Ainult meesand tunniks andre ulu-
alust, seni kui wanker tuleb.

Reet. Näis auusvõrtilised herrad olema. Ma
teen õige päale lahti. (Hüüab). Kohe ma
awan. (Hõtab küünla ja latab wälja; tuleb
warsti kuningapriija ja kojaministri ta-
gasi).

Kuningapriig. Wabanolage, armas proua, et
me nii hilja õhtu eksitame. Kriid jalutama-
sel hakkas wiikma sadama. Lubage, et me
siin ootame, seni kui wanker siin on, mil-
le järel ma saatsin.

Reet. Palun, olge nõnola lahwasol. Pöörmus-
tab mind, kui kasulik wain olla.

Kojaminister. Kuninglik kõrgus -

Kuningapriig (sapule). Wait! Ma ei taha, et
mind tuntakse. Ütelge, et ma reisija wõrrad
maolt olen.

Kojaminister. Nagu käsite. (Kõrre häällega).

Ta, me oleme siin wõrrad ja jalutasime
kuninga lossi poble; jätme sellejuures hil

jaus. Wahaajal hakkas müristama - -

Kuningapöeg. Ja me saatsime ühe inimese
wõõroostemajasse, et ta wankri teeks.

Reet. Tehke, nagu elksite wõdus, herrad. Me
elame linnast natuke kaugel, sest siin on
korter odavam.

Kuningapöeg. Kelle juures on mul au wi-
biola?

Reet. Mu mees elab omast rahast ja tema
nimi on herra Priidu Jõmm. Me elame
lihtsalt ja midagi muud mehesse puutub -

Kuningapöeg. Wõi mehel olete? Ja Teie mees?

Reet. Ja, mu mees - mu mees on päris tore
poiss, aga ühe väike wiga on tal. Ta istub
liiga hästi meelga kõrtsis.

Kuningapöeg. Noh, seola wiga leitakse mees-
te juures sagelasti.

Reet. Ega sest ju ka wiga ei oleks, aga mõ-
nikord, ja see on ka ühe sagelasti, tu-
leb ta ikka natuke järjitus wõdus.

Kuningapöeg. See on nüüd küll natuke
halb komme.

Reet. Ja, ma olen juba kõike katsunud,
et teola õigele teele wiia, aga ei aita mi-

6.
dagi, ja viimati jõub ta meie terve waran-
duse ära ja meil ei jää mitte midagi, mi-
dagi enam järele - -

(Prüüdi laulab wäljas).

Kuulake! Nüüd tuleb ta jälle puujus ko-
du. Päris häbi on nii.

Kuningajaprog. Mul on kahju, et meil siin
tülinaks ees oleme.

Kojaminister. Kas me mitte seks ajaks tei-
se tuppa ei wõiks minna, rumi waru-
tuleb!

Reet. Kui Teie selle wäinse kambriga sääl
lepite, siis oleks see mulle küll päris ar-
mas.

Kuningajaprog. Hõia küll, lähme sinna.

(Reet prouab teise küünla põlema ja saa-
dab nad teise tuppa).

Prüüdi (väratub wäljas). Tee lahti! Tee lo-
hti! Javordipann! Reet, äe! Rutu, wõttu!

Reet. Oh sinu wana wõsleleja! Päis kui
tarakan jälle. (Lõhub wälja).

Kuningajaprog (läbi praonile ukse). Minis-
ter, oi, sest saab natja. Mees on nõh-
tawasti kõwasti wintis. Kuulotame äige,

7.
kuidas need lähevad.

(Reet ja purjus Priidu tulevad)

Priidu. Tervetõpauk! Mis mood see on!
Lapsed muut terve weerand turoli wihma käen
nistä!

Reet. Ma olexin sind sinna jätmagi pida-
nud, et wihm sind natursene kaine mams
presens, sa wana öllewaat.

Priidu. Mis? Mia? Mia mõni waat!
Mia ole, Priidu. Wõi waat? (Kusub).

Reet. Teistagi ei saa ta enam!

Priidu. Muudugi, sellepärast ma istugi
mahol.

Reet. Kus sa terve päew otsa oled?

Priidu. Oled? Mis oled? Ma es oleki.

Tähtsa asja. Sa ole wait müüd.

Reet. Wõi wait pean ka weel olema misuguse
elu juures. Alasti tais!

Priidu. Alasti käis? Mis sa loraad, mul
püksi ja wammus iluste sellän!

Reet. Habi ja häda on siruga. (Ene-
sele). Ah kui püüdlük! Kui me ainult
kaberesi olexime. Pean katsuma, kuidas
tola woolisse saada. (temale). Müüd tõuse

8.
üles ja heida maha.

Prüüdu (tõuse üles). Nii, nüüd tõuse maha
üles (kukkub) ja heida maha. (Laubab).

Reet. Oota, ma oitan. (aitab).

Prüüdu. Nüüd seisa ma sirgelt nagu
latu post!

Reet. Heidavad woolisse ja magad omal
pärtäie wälja!

Prüüdu. Kuid on pärtäie? Mis? Mul täie
ei ole. Sa ära siin laima ja jäta mu
rahule.

Reet. Hää küll, hää küll, tule aga ja hei-
da woolisse. (Wiih ta woolisse).

Prüüdu. Kui inimene terve päew otsa
waewad on nämmu, siis on ka äige, et
ta puhkame peab. (Langub woolisse).

Reet. Noh, nõnda on ilus, nüüd maha
aga päwle ja lase leiba lusse.

Prüüdu (unisel). Missugune bleuse?

Sul on bleuse aga miid on wammus —

Mis? — ää? (Fööb nõrskades magama)

Reet. Jumalale tärn, et kord magab. Alla
katar ta hästi kinni, siis heerawd ei wäe-
teola. (Katab ta kinni).

9.
(Kuningapöög ja Kojaminister tulevad).

Kuningapöög (naerdes). No see oli kena!

Reet. Palun andest, herrad; aga saadake —
misesugune ta on. Ja praegu igal päeval.

Kuningapöög. Kui Teie mind isalolale, siis
wõiksin ma teile küll parandada.

Reet. Parandada? Kas te siis tehter olete?

Kuningapöög. Sedalaadi mees olen küll.

Ma olen juba palju inimesi nende häda-

dest päästnud. Furobinuid olen ma juba
12 tunni jooksul terveks teinud. (Kojaminis-

tripoole). Eks ole, mu sõber?

Kojaminister. Oige küll. Woin ise töendada.

Reet. Ja, see oleks küll tore, kui Te ma

maest wõiksite parandada. (Arma juurde

rutates). Ma kuulen, pääl tuleb midagi

müürnaga; wist küll Teie wanker.

Kuningapöög (kojaministrile). Rutta alla!

Utelge teiwõite. Ma lasen sulle mehe oma

lossi wia.

Kojaminister. Aga kuningliku kõrgus!

Kuningapöög. Sellest saab woli, et surmuss

wõib naerda. Minge aga rutta.

Kojaminister. Härra küll, kõrgus! Kuidas kästi. (Ära).

Kuningapöelg. Noh, armas prowa, usaldolge mind! ainult. Ma wotan herra Priidu Pommi - nii oli wist Teie abikaasa nimi? Ma wotan herra Priidu Pommi sellers öäseks oma wöörastemajasse kaasa; annan wotuks rohtu jo ta ongi terve.

Reet. Ei, siida ma ei luba! Lumal teab, mid temaga wöib sündida.

Kuningapöelg. Mitte midagi ei sünni temaga. (Annab raha). Lään see olgu Teile tunnistusiks, et ma mitte petis ei ole. Lada kuuldtükki annan ma pandiks.

Reet. Ja, kui asi nii on, siis wötkse ta aya kobe kaasa.

Kuningapöelg. See wäike raha jäägu Teile korterirahaks.

Reet. Oh ei, siida ei wöi ma küll wastu wötta, kõrgeanusus. Te ei ole mind sugugi mitte tülitanud, see oli mulle aina suureks auuks -

Kuningapöelg. Hää küll, hää küll!

(Kojaminister ja 2 teenrit).

Kojaminister (teenritele). Tääl ta magab, müöl ruttu.

(Teemriol üüwaol Priidu, kes noorkob, wälja).

Kuningajooq. Nüüd hääid ääd, armas pruua.

Meie elame kuldurrooni wöörastemajas. Homme hommiku saat oma abikaasast teatust.

Reet. Küle teeb ago tema siis silmas, kui ta mitte roodus üles ei äära, sest ta magab nii raskesti homme hommikuri, et teda sunn-
tüüri praujudgi üles ei äästa! Ago ja-
lun, et tal mitte midagi halba ei süu-
riks.

Kuningajooq. Sellepäräle wüte julge ol-
la - oimult hää saab tal olema. Humala-
ga. (Ära).

Reet. Nüüd üüswaol nool mu Priiduke-
se ära! Kas tahtsin ma seda lubaola?

See rahakott saja kuldtüüsiiga tezi minol
järis segasens. Ei - ma ei luba. Pidaage,

pidage. (Wanner weereb ära. Annast wälja
hüüdes). Pidaage, pidaage, mu armas Priidu,
Priidurene.

(Besrüe).

2. waatus.

Rikas lossi saal. Toi söng esriietega.
Kuldne keegel. Teataw wahesein. Hommik.

Kuningapraeg. Tst! Tssst! — Tasa, et te teoda
üles ei ärdta! To magab alles rõwasti.

Kojaminister (waatab läbi wõrdi esriiete,
Püüdu magab sängis). Nagu wott.

Kuningapraeg. Mis rül peaus olema?

Kojaminister. Lõj praegu kümme.

Kuningapraeg. Siis on ta niinõi juba 14 tun-
di wahetpidamata maganud.

Kojaminister. Teda küle, kuninglik rõrgus,
süst eila toodi ta umbes rül 8 siid.

Ma arwan aga, et to warsti ärnab.

Kuningapraeg. Kas Te rõik nii olete kor-
raldõmest nagu kõskisin?

Kojaminister. Rõik on korras.

Kuningapraeg. Sellest saab häa nali. Saab
näha, kas meie rawitsemine sa aitab. Pru-
du Põmm olla ju limas prõis kumulus oma
sõmisi ja isomisi wõlest, aga ta olla

na wa' hää freiss ja tubli waljohammus. Aga
pess, mul tuleb veel üks hää nõi meelde, kui-
das teid nõivida. Kutsuge mul õige Fum-
bo siia. (Teener tähele). Kas Priidul meel
toredat riidet juba seljas on ja wanaid
kõik ära wõetud ja ära peidetud?

Kojaminister. Wanaid riided on warijul ja sel-
ga tõmbasime talle Teie kaubad omu õõ-
kume.

(Fumbo ilmub).

Kuningaspreeg. Fumbo, sa mine ja tõmba
naesterahwa riidest selga, aga loor pane
nõiv ette.

Fumbo. Nagu käseb. (ära).

Kuningaspreeg. Tõv! Müüd on rüük kor-
ras. Aga wõit! Woolikardina taya na-
ga liikus midagi. Astume sirma warju.

(Mõlemad astuvad natassa warju taha).

Pommi-Priidul (õrnab üles, haigutab, karm-
gesti). Reet, Reet, ae, too kohwi. (Waatab
eesriide tagast wälja. Wäga kohmetanult).

Reet! - Tohoh! - Mis see siis om? Ka mõi
unol näe wõi? - Sawerdipauk! - Reet!

Reet ae! (Kargab wõddist. Tore õõkumb seljas

14.
ja öömits pääs / Ma ei maku ju! Ei -
see ei ole võimalik. Tõho viimane pala-
silk! (Naatleb tuba). See uwoodi - see tu-
ha! Ma ole wist hullus minne? Ma ole
oma aru kaoten? - Oi taewase - pois
hinnu aab pääle! - Reet! - Reet ae!

Teener tuleb).

Teener. Miola kõsewaot kuninglin kõrgus?

Priidu. Mii-is? Miola. Mis' ää? (Näit
peuglis oma öökumbe). See om ju päris
nõidus. Ma ole ära nõient.

Teener. Kuninglin kõrgus ei ole hääks
arwamus, emast wist weel täielikult
wõilja magada.

Priidu. Ja kes sina siis oled? Ka ma
hullumajan ole wõi?

Teener. Kuninglin kõrgus ei ole wist
hästi maganud, kuninglin kõrgus on
wäga ärritatud. Kas tohin ma pruun-
kosti tulla?

Priidu. Pruunkosti? - Ah pruunkosti wõi.

Pruunkosti jah. Teda wäid sa is tulla.
Tas saab äige kobe nõtta, mis begu see
minge om. Embkumb - kas ma maku

13.
või näe ma unol. Küüsi joo ajal sabast
kinni. Joo aga pruunikost siia. Olega häa
pruunikost. Ja palku!

(Teener lõheh).

Triidu (istub). Ma ei tää, kus mu jäia
seisab. Ka ma täiesti mäistuse peas kao-
ten oleme? (Ukselt). Või ollen ma rõia-
ilma kõrgema. Luulelenu sisse sattunud,
kus praaditust kamaad sulle suhtu len-
daavad? Kas ollen sellele seisukohale
joudnud, kus üks peenem inimene nagu
mina, üks suure väinuga hevera nagu
mina - -

(Teenerid taavad kaetud lanna rohiväinõu-

dega).

Pea! Peasegu oleus mu luulelenu nimol
kaasa kiskunud! - Tääl on ja pruunikost.

(Formal juurde). Sakerdipauk! See sulle
meeldib. (Teenerile). Teie, kullaga wälja-
õnnemelt noorsant, olge ää mees ja wõtku
nu ninast kinni -

Teener. Kuninglik, kõrgus, kuidas tahiksin
ma seda julgeida.

Triidu. Muu ninast wõtku kinni.

16.
Teener. Kui kuninglik kõrgus käesaad.
Prüdu. Mis kuninglik kõrbes? Teil saäl
alati on? Mia ole Jommi-Prüdu ja
mitte kuninglik kõrbes. Wõtsi aga ni-
nast kinni. (Teener teeb seola). Nü, nüüd
näpistege raasine. Oi! Küllalt. — Ma
ei näe säs mitte und, näpistemist ma
tunolgi. Aga nüüd käsi wälja. Ma taos
nüüd pruukosti waia. (Teener ära, Prü-
du istub). Fore! Siin on rohusi. Siin
on kingli ja soolasaia. Sa näpsi on
roh. Kõista! Seante näidus on mul
peris meelt mööda! —

Kojaminister (astub suurte kummorodus-
tega sisse). Teatom umast kõigealand-
likumalt kuninglikule kõrgusele.

Prüdu. Tubo jälle midagi uut! Aga-
mööda nannab see näidus mul meel-
dime.

Kojaminister. Kuninglikule kõrguse ku-
ninglik abikaasa lausuvad teie kormi-
kut ütelda ja tahawad warsti sias tulla
et kuninglikule kõrgusele ei ole wotta.

Prüdu. Mis? Kuninglik abikaasa?

17.
Einet wõtta? Ja tahab minu einet ära wõt-
ta? - Lubage küsida, kas te naine pääst ole-
de?

Kojuminister. Kuninglik kõrgus on hääs
näljatujus!

Prüübi. Jaa muidugi ole ma näljatujus,
aga see ei ole sugugi ää. Nüüd ütlege
mulle, kas te täesti seate nagu inimene
olede ja mitte mõni näiswiger wõi
näis! esi, ütlege mulle, mis see king tä-
hendab. Ma ei saa maast ega taerast
aru. Ütelge selgesti: Kuid ma ole? Kuid
ma ole? Mis ma ole? Kuidas ma ole?
Missärast ma ole? Ütelge lühikelt king
ära.

Kojuminister. Kuninglikul kõrgusel on
täna iseäralik teju! Kas prints Pupu-
Jum täesti iseenest ära peaks unu-
tanud olema, misema ka oma abikoa-
sat printsess Amalia?

Prüübi. Prints Pupu-Jum? - Printsess
Amalia? - Ütelge mulle, kas see Amalia
ka ilus on? - Noh, sellepärast (uh-
kelt) et ma prints Pupu-Jum ole, näse

ma, et see Hamalia mii aampuistuse et-
te toodas.

Kojaminister, Kuhu teatan ma seda printses-
sile. (Ara).

Prüüdu, Nüüid om iki küle peris walge
wällän! Ma kowte oma mõistuse, kui
selbst weel mõni jupike oleman pees
oleme! Aga pumukost, pumukost, koku
ja naps. — Ma ei saa tõesti asiast
aru! Hõissa! Fuhum! Nüüd waja õige
weel raasive wõolisse heita ja pumukos-
ti lussu lasta. (Kargab sängi, tõmbab
eesrüüdeid ette, Kuningapöög astub wälja,
kojaminister tuleb uksest sisse).

Kuningapöög (tasa kojaministrile). Ta on
wõolis. Mängige aga oma osa edasi.
Mina olen ihuarst.

Kojaminister. Ma saan aru. (Kõwasti).
Tere hommikust, herra ihuarst.

Kuningapöög. Tere hommikust, kaja-
marshali herra. Ega kuningliku kõrgus
ometi haige ei ole? Tahtsin selle pärast
järele pärida, et kuningliku kõrgus weel
taast wälja ei ole tulnud.

14.
(Prüden uohit karolinato uohelt)

Kojaminister. Oh ei, kuningliku võrgus on
hää isuga einet wõtmus.

Kuningaproeg. Wäit alla, et ta printsessi
pöole on löinud.

Kojaminister. Lubage mulle üks tõsine
küsimine, heera ihuarst.

Kuningaproeg. Waga häa meelega.

Kojaminister. Allida arwate kuningliku
kõrguse eluwisist?

Kuningaproeg. Oige lihtsalt äeldud:

Kui kuningliku võrgus inna nii ühte-
pühku jöök, siis leiame teie ühel hom-
minul rabadusust tabatult ja surmalt
woolis.

Prüden (kõrgab sängist). Saardipauk!
See oles mul tenif! Aga ma ei oleki see
joadlik prints Pupu-juku, mis ole Prü-
du Pomm, Pomm, Pomm!

Kuningaproeg. Täewas tule appi! Waban-
daye, kuningliku võrgus, mis arwasime,
et üksi olesne ja see tõendus - -

Prüden. Oli rumal! Kasige wälja! Mu
ihul ei ole ütlegi ihuarsti waja, kes

20.
mut eläole ei lase, nõugu ma taha. Wäl-
lä, ütle ma, kuidu ma omma kõrwa
taha! Kõhe taha ma süüvä: 12 paari
weworsti ja 12 pudelt õlut ja paar
pudelt weini ja pudel wafsi ja sea-
praadi ja hapukapustid ja mune ja
nelli kirsuugu asju.

Kojaminister. Wabandage, kõrgus; ihu-
arst tahab ainult Teie hääsi!

Prüdu. Ja muidugi, seda ma usu, et teie
minu hääsi süüvä tahate, aga oma õi-
süügi süü ma esi ära! Wälä! Ja süü-
wä ja juuwä! (Wihoselt edasitagasi).
Wälä, ütle ma, kasige. Palju süüwä
ja juuwä!

(Kuningaproeg ja Kojaminister ära).

Prüdu (unsi). Lõhwi wäib minnä wi-
ha pärast. Mis rabandus! Minge pe-
rast! Aga see oles ull lugu, kui min
selle jöödiku printsii asemel selle ra-
banduse saas. Laxrolipauk! Mida ole
ju Prüdu Pomm, — Aga kuidas ma süü
ole juhtuma? Süü on ju peris toime
kordel. Kiri om kullast! Tore kaaku jä-

21.
hän. Kus öökun. sellän. Öbest kohesivan-
nu ja tassi. Mea ei saa aru, ka ma tees-
ti prints Pupue-juku ole woi ole ma Prii-
du Pommi, kes prints siisse om tükkin,
woi om prints miu siisse tükkin. See ole
küle imeväski hengerändamine. Ku mea
jessa saad, säs saaf prints Pupue-juku
ka jessa joi ku prints Pupue-juku oma
rolanduse saab, säs ole mea surum.

Päris pärdikuvilets woli!

Kans teenut tsarwad loma söövide-
ga, warstidega, illega jne.

Waat nõnda om väge. Andke aga siia!
Nõnda om ää!

Teener. Printsess Amalie on warsti siin.

Priidu. Mis? Las ta oodab wõllän raa-
sike, kuni ma sööm ja joom ole. Pe-
röst woi ta sissetantsi.

Teener. Printsess Amalie ei woi aga ära
evolsta, kuni kuninglik kõrgus teola
oma rinnake surub.

Priidu. Teola pitsitemist woi ka pe-
röst toime. (Tööb. Teenerid lõhusead ära
ja siisse tuleb mustmees Jumbo naeru-

22.
väärilises naesterahva ülikomas, loo-
näs es/.

Fumbo. Kuidas, mu armas abikaasa ei
taha mind sisse lasta. Truuohusetu, süüta-
meta, alatu, vilets! Kas on see minu ar-
mastus?

Triidu. Tõhoh! Missingune rõõm? Loo-
rige rüütel kaurisidus, kas te minu abikaasas
oleole?

Fumbo. Hõkemata - sa ei tunne mind
enam.

Triidu (suurepäraselt). Mul on julia
üks abikaasa ja sellestgi on mul kül-
lalt. Misspärasest veel sõs taist waja?
Hä? Ja Hamalia, misspärasest on sul
loov mu näo es? Hä?

Fumbo. Oh, on mu näonahale karde-
taw; seda tead sa ju, mu armas teatud
Pupu-Fupu!

Triidu. Oh wõta loov nüüd ära, kallim
abikaasa Hamalia, et ma sa ilust wõ-
gu wõis wõhti. (Enesele). Kõndi poolist
om ta iwi küll ilusamb, mu min. Peet.
Sawerolipauk!

23.

Fumbo. Oh ära surini mind loori ära
võtma, mu armas abikaasa.

Prüüdu. Misparast loori oma näo nägusu-
se ja oma ihu iluduse eest sa ära ei võta?

Ma! - Ma armastan sind, lamatia!

(Pölevitab).

Fumbo. Noh, sündigu siis su polaarvam
soov. (Võtab loori ära).

Prüüdu. Ei, kurat esi! (Kargab üles).

Fumbo (kargab Prüüdu kallale). Ja, ma olen
kurat ise. Ma tahan sind porgusse viia.

Prüüdu. Oi ai ai ai - kurat on siin. Aga
eada, küll ma sul näida.

(Laknavad rabelema. Prüüdu kargab sän-
gi, Fumbo soovib ära. Natukesel aja pärast
pistab Prüüdu nina kardina vahelt välja).

Prüüdu (üksi). Sakordifrou! Ka kurat veel
siin on. - - Ma arva, et ta ära on tänu.

Aga söögi isu ai ta peris ära. Uijeh,
küll on mul nüüd olamb olla. Hei,
tulgu sisse mõni, kes saäl on. Allo!

(Teener tuleb).

Teener. Mislo soovivad kuninglik võrgus?

Prüüdu. Tohter too siia. Silmõpila tohter!

järge. Mul on alam²⁴ olea.

Teener. Kohe. (Ära).

Prüide. Ei, see ei ole enam kellegi nallaasi. Nüüd on nätta, et terve asi peis rüüwärik om.

(Kuningapöög tuleb ilmutu rohu puole-
lijoja ja lehtuiga).

Kuningapöög. Kuninglik kõrgus on haigas jäänud; ma tain kohe nättu rohtu ka-
ja.

Prüide (istub sängi ääre pääl). Jos ei peo inimene haigas jäänud, ku kurat tale kaala tuleb?

Kuningapöög. Kuidas nii, kuninglik kõrgus? Teil on nähtavasti palawiku sün-
rastused ja konjestionid.

Prüide. Võib olla, et mul kompositsiooni om, aga äigusepärast om hiim mulle kō-
tu lõnu. Oi, kuidas näpisteb.

Kuningapöög. Häa küll, ma annan - -

Prüide. Ei ole ää küll ja Te ei anna mitte.

Kuningapöög. Ma annan Teile magusad rohtu, siis hakkate häästama -

25.
Prüide. Mis pigistama? Kõhus pigistab nii
kuu nii.

Kuningajaproeg. Süs langete magusasse unne-
rüüpe ja kui Teie meelemeistus jälle ta-
gasi tuleb, siis olete päris endises loomali-
kus seisukorras.

Prüide. Ma langen magudasse unirüüpe
ja kui mu keelepaistus jälle tagasi tuleb,
siis olen päris endises loomolikus haise-
korras! - Millel ütsküik, ku ego rohi ära
on.

Kuningajaproeg. See on rohi, mille nimi on-
camum on.

Prüide. Taraxacium - roh mingi peräst.

(Heidab soodlisse, kuningajaproeg kallab tal-
le läbi lehtri suuvest pudelist rohti sisse).

Prüide. Ovivivivi - see on ju nagu liikura,
või räturahi või pipermünt. - Ago ää-
ta on - tore, roh tehti ära - see - olli -
(Fäel magama).

Kuningajaproeg. Unerohi aitas - magab. (Hüü-
ab tava unest välja). Kojaminister, tulge
sisse.

Kojaminister (astub sisse). Kas rohi juba

mõjus ?

Kuningapueq. Ta magab juba.

(Prüedu norskab ja räägib unes).

Kojaminister. Waga tore.

Kuningapueq. Niid hääol ääl, heria

Pommi-Prüedu.

(Mõlemad naerdes ära).

(Essee).

Kolmas waatus.

Prüidlu korter. Prüidlu oma wanades
riietes sängis. Kojaminister tuleb ettevaat-
linult, pärast Reeti:

Kojaminister (juule häälega). Prüidlu Pomm!
 - Tsst! Tsst!

Reet (tuleb). Ta magab weel kõvasti. Astuge
aga sisse.

Kojaminister. See oli tõesti noli, kuidas Teie
herra ahinassa eila printsi mängis.

Reet. Ta, ma tean juba. Kojatunnist, kes te-
da eila õhtu koju täiskas, jutustasivad
sega juba. Aga teine öö ei lügetanudgi
ta.

Kojaminister. Seda ma usun. Väike une-
roti peeti nolja korralaminekuss kaasa
aitama. Aga asi ei ole weel lõpul. Meie
peame teda weel natuke õpetama, kui
ta üles ärkab.

Reet. Aga mis te ta maisega weel teha ta-
hate?

28.
Kojaminister. Midagi kuuja. Uelge, kas
se luuk keldrisse wiib?

Reet. Fah!

Kojaminister. Kas teie lahti wiiks teha?

Reet. Ja on juba lahti.

Kojaminister. Muud pole miisorgi noja.

Fatne meid nüüd niinamaks üksi, kuni
ma Teid sisse kutsum.

Reet. Nagu käsite. (Ära).

Kojaminister (üksi). Koh, et kuninga-
pölg käskis, siis pean ma nalja lõpu-
le wiima. (Ukse juures). Tulge sisse.

(Tulemas, Fumbo ja mõlemad teevad pa-
rikestega). Nüüd läheme siia alla keld-
risse ja kui ma Teile murgi annan, siis
tulete üksteise järel wälja. Kutu, kut-
tu, te ärnab mist koke üles.

(Kõik 4 alla keldrisse).

Priidlu (hajutab sängis, teeb liigutusi).

Oiah! See oli tore üni. (Hiinab). Gruu-
rosti! Süüwa! Nagu ütäki, aga täömbe
taas ma ka hapu kapustid ja klinker
kohwi marm. (Toups istukile). Taxersti-
pann! Tohoh! Mis see säs om? Hei!

29.
Kojateenrid! Kus om nee wäläõmmelt kam-
merteenri? Kojamarshall! Jaxerdipauk!
Ja, mis õige minge om siindina? Karu-
rat mu taesti ära om wiinu. Kus om si-
dist eevide ja mu ilus äökum! See
om ju peris wilets wirtsahust!

(Kojaminister näia riites, näivate näo
ees, räägib moonutatud häälega)

Kojaminister. Ja prints Pupu-Fuum, see
on Teie eluwüsi tagajõrg. Kus wägew noid
on Teid ära nõidumud, on Teid oma lossist
süa omi sisse wiinud ja on Teid päris
rumala kontuse ihuss nõidumud.

Triidu. Oh, waate, kus häberude mees.
Mis, meä rumal kontus? Mis nõidus?
Mea ole prints, Pupu-Fuum.

Kojaminister. Seda Te olete küll. Aga Teie
jeonime ja priiskamine, Teie liig söomi-
ne piidi karistuse leidma. Mina olen
näid Ortakserskes Rumbijupski, kes Teid
Pommi-Triidus ümber on nõidumud,
segi kui Te enmast olete parandamud.
Lis saab Teist jälle õige prints Pupu-
Fuum, kellel wüerstlik weri soontes on.

Prüide. Palus mitte ^{30.} lollust kõnelda! Mis
Te siis seni mu süstliku verege teede?
Ka Te to pudelisse olede panime ja woi-
lade mul pärast, kui ma pailaits ole,
jälle sisse wõi? Seantsid rumolusi
ma ei salli. Ja kudas wõib nõial
seante rumal nimi olla, nagu te Teil
om? Kudas om Teie nimi? Ütelge
meel kõrs!

Kojaminister. Artanserkses Rumbijup-
ski.

Prüide. P'tui pagon. Ratta kärpses Trum-
birupski. Tee mõni nimi. Kelle aab
kõwers. Lühwä taas ma, kas kumled!
Wõi seante mõni nõial!

Kojaminister. Ah sa ei usu rumal su-
relin. Seola tahon ma sulle kogu näi-
data. Ütle, mis sa sooviol ja ma näi-
tan, et ma su soovoi wään täita.

Prüide. Lühwä taas ma. Was is wa-
sikasjalgo! Komm õar kaerakintsu,
kahwtan kaarit, 12 worsti.

Kojaminister (tõstatab käe nõidudes, tee-
ner ilmub, pinn riola worstisiol käes).

31.
Prüder, Siin sa vants oled. Too worsti
siia.

Kojaminister. Sa ei saa enam midagi.

Prüder (woodist wälja karates, püüab
worsti kätte saada). Häbene ole inimene!

Kas tead, kes siuga kõneleb. Prints
Tupu - Fuku. Wäherunt! Seisa sirgelt!

(Teener naerab näkku).

Prüder. No kas saab warsti? Ma lase su
ülespuurwa, lase su roudi ära jahwaste,
ma lase suust puoli tetta, ma lase su arms-
tist walla. Worsti siia!

Kojaminister. Midagi sa ei saa! - (Annab
märgi).

(Teener läheb ära wajub alla ja näi-
tab pinna nina).

Prüder. Kus sa lääd? Kus sa lääd worsti-
tege? Äri kätte! Oh sa wimane! Hinge
ajas täis! Kui mul oneti kõrakas wimane
oled.

Kojaminister (annab märgi). Pead rohu
saama!

(Teine teener ilmub ilmutu wiinapude-
lige).

32.

Triidu. Wot see ometi mõistlik, puodeline.
Tuo ta aga siia! (Teener ei wii). No kas
saab? (Lähel wõtma, ei saa). Kas nüü
ei ole üll lugu! Kas sa muut ei tunne
wõi? Ma ole prints Pipru-Fruu jõe
lase su omast riigist wõtta arwale, ma
sawola su Libresse, ku sa ei anna!
Kojaminister (annab mörgi). Midagi sa
ei saa.

(Teener wõjub alla).

Triidu. Pea, pea! Kae kelmi, wõi täits
gi arä rige puodelige, mitte tilka ei
anna!

Kojaminister. Surelik, kas näed nüüol
nime wõime?

Triidu. Mis wõime? Sa arwad selle-
pärast, et sa mu teenija oled üles
rihuten, et sa na nime wasta oled üles
ässiten! Küll ma na kätte saa ja nei-
le nõita!

Kojaminister. Sa äel surelik, kui sa
sugugi oma meelt parandada ei ta-
ha, siis tea, et sinu wõime ots tal-
mol on. Ütle nüüol oma wõimane sõ-

na, kas tahad oma purjutamise ja lüü-
sõnnise maha jätta või ei?

Prüüd. Mes sa loraad! Sa arvad, et
see mu teevi worsti ja viinaga keld-
riku jistsid, et ma neid kätte ei saa!
Falamaid rovi ma alla, minu korter, minu
keller, minu worsti, minu viin, sina nõia-
toru!

(Tahab keldrisse minna, kojaminister
annab märki, alt tõuseb, neeger Jumbo
näitab küüsi ja kiristab hammastega)

Prüüd. Oppi, appi, see on ju minu proov-
ma Amalia, oi jeh!

Kojaminister. See on kurat ise, kes sind
kohe põrgusse viib!

Prüüd. Täta juba seekord, armas Amalia
proovva ja kuradi ärvä. Ma ei joo ial
enam viinõ kübetgi ja söö iga nädal
üte ainsama kartula heeringa suol-
leemege.

Kojaminister. Noh häa küll, jäägu siis
seekord veel! (Annab märki, Jumbo raab).
Kas sa usud nüüd, prints Pupu-Fupu, et
mu nõidusväim suur on? Paranda siis

täesti ennast, armas prints. Ela koinelt,
lihtsalt! Armasta oma naist ja nõnda
edasi - siis võid sa jälle printsiga
sisse saada. (Kaob).

Triidu (õpetab järel). Siis võid sa
jälle printsiga sisse saada - võt
kus rumal! See on suust mäistlik, et
sa ära tätsid, miiduh oles ma näi-
danne, kus iss on. Wa petise kuu.
Ma lase na juba wangi panna. Aga
sõneldipauk - ehk ma küll prints
Pupu-Fuku ole, sellegipärast on minu
meelst, nagu oles ma oma kodu.
Aga kus on äige minu oma kodu.
Ma ma unol näi, et ma prints ole
wõi näi prints unol, et ta Pommi-
Triidu on? Jõis segäitsee aab skante
wiger. Hei! Kus on weel mõni sear-
te teener, kes mu nina näpisteb, nõn-
da et ma aru saa, et ma mitte unol
ei näe. Aga nina on nina. Ma ei saa
ma iss aru, kelle oma see nina on,
prints Pupu-Fuku oma wõi Triidu
Pommi oma? (Laueliselt). Oh taara-

sed väed, päästke mind nendest kabitlus-
test - ja süüwa ja süüwa taas ma van-
gesti. Groovime õige, mis saatus ütleb.
(Hüüab). Reet! Reet!

Reet (tuleb). Tere hommikust, armas Priidu.
Küll aga jäuaol sa magada! Ma arva-
sin, et sa robanduse oled saanud, sest
et sa eila jälle täis kui tina roju tulid!

Priidu (uhkelt). Mis Teie sõal korisete,
proua. Ma pallon minnuga täisteriisi
ümberkäia. Ma nouan, et minnuga al-
tamollinult käidakse ümber, nagu print-
siga ja kuninglikku kõrgusega peab
käima ümber. Kas saate arvua?

Reet Linuga peab nagu yarriga ümber
käima, mind midagi. Sa oled vist praeg-
u veel jooanud. Häbenema peaksid
sa!

Priidu. Sa, häbenemma pean ma küll,
et minna niisuguses allatus ihul omma
aega Teiega mööda pean saatma, ma-
dam.

Reet. Küüd ole wait ja ära lobeisi ja
joo oma püü ära, see seisab juba am-

mu laua jääl.

Prüde. Mis? Püim? — Ha! Oi äda, oi õnnetust. Oh seda viltsust ja vaeva-püimä pea ma jaama! Oh ma vaene prints. Kus on nüüd worstid ja hapud kapustad ja viin ja õlu? Oh mina vaene kuningaspoja liige!

Reet Ma palun siin, ära mine jaku-rivis, sul on täesti juba väik niusugused määrijad juures. Muidugi oleid sa jälle rõksugustest ummatatist asjadest und näinud ja arvad, et see ilmsi oli.

Prüde (lügutatult). Oi, proua, ilmsi või mitte ilmsi! Utsniik! Mis jääb muul üle, ku wanne oma saotuple alla. Oh proua, lubage, et ma Teid oma rinnal vastu suru. Käiväes väime selbest mäistatuslikust elust täbi. Oi oi oi oi!

Reet. Ja Prüde, nõnda on õige. Ja nüüd tahad sa jälle mäistlik olla, kas ole?

Prüde (uhkelt). Prüde või Prints, üts-

31.
Kikk! Nüüd peab väinud ja värskeid miime
elu saatjaks olema ja ainult mõnikord
saab veel mõni naps mul kättes pöölema.

(Kaelustab naist. Kojaminister näiarüü-
tes ilmub ja ommistab neid)

(Eesriie)

(Lõpp)

